

WORLD THEATRE DAY

Svetski dan pozorišta
27. mart

Danas

SREDA, 27. MART 2019.

Prenošenje znanja budućim generacijama

Pozorišni reditelj, dramaturg, dramski pedagog, profesor Karlos Seldran (Carlos Celdrán) ugledni je, višestruko nagrađivani pozorišni reditelj, dramaturg, univerzitetski profesor. Živi i radi u Havani (Kuba), ali sa svojim predstavama putuje po svetu.

Rođen 1963. u Havani, Karlos Seldran je svoju ljubav prema pozorištu pretočio u profesiju kada je na *Višem institutu za umetnost* u Havani 1986. diplomirao (*cum laude*) *Studije scenskih umetnosti*. Odmah potom počeo je da primenjuje stečeno znanje u profesionalnom okruženju, prvo kao savetnik, a potom i kao reditelj pozorišta *Buendia* u Havani. Na tom mestu ostao je do 1996. kada je odlučio da oformi sopstvenu pozorišnu trupu, danas svetski poznati i ugledni *Argos teatar*, koji je stekao slavu scenskim postavkama evropskih klasika i savremenih latinoameričkih komada, kao i originalnim produkcijama u režiji Karlosa Seldrana.

Želja *Argos teatra* bila je da udahne novi život modernom evropskom pozorišnom kanonu inscenacijama komada Brehta, Beketa, Ibzena i Strindberga, donoseći latinoameričkoj publici kulturu i ukus evropskih prostora. Ovo pozorište je učinilo mnogo i za kubanske dramaturge, prikazavši brojne komade autora poput Gonsalesa Mela. Taj spoj različitih kultura doprineo je da *Argos teatar* postane jedna od vodećih kubanskih trupa, cenjena i van nacionalnih granica. Čuvena laboratorija za performanse tog teatra, koja traga za zajedničkim jezikom svih scenskih umetnika, predstavlja inicijativu koja ujedinjuje pozorišne poslenike širom sveta.

Argos teatar najveći uspeh postigao je komadom *Deset miliona*, koji je napisao i režirao upravo Karlos Seldran. Predstava je dobila brojna priznanja kritike, kako na Kubi tako i u međunarodnom miljeu. Najnovija produkcija tog pozorišta, *Misterije i mali komadi* (2018), takođe po tekstu i u režiji Karlosa Seldrana, naišla je na odličan prijem publike.

Izuzetan doprinos kubanskom i međunarodnom pozorištu doneo je Karlosu Seldranu brojne nagrade i pohvale, među kojima je čak šesnaest *Nagrada pozorišnih kritičara Kube* u kategoriji *Najbolja scenska postavka*, u periodu od 1998. do 2018. kao i *Nacionalno priznanje za kulturu* (2000) i *Nacionalna pozorišna nagrada Kube* (2016).

Značajan deo svoje karijere Karlos Seldran posvetio je pedagoškom radu, kao profesor na visokoškolskim institucijama na Kubi, u Južnoj Americi i Evropi. On prestano radi na usavršavanju i produbljivanju svojih znanja, o čemu svedoči i master diploma na Institutu za ples *Alisija Alonso* Univerziteta *Kralj Huan Karlos* u Madridu 2011.

Karlos Seldran već više od dve decenije predaje na *Višem kubanskom institutu za umetnost*, a od 2016. drži master kurs pozorišne režije, prenoseći svoja znanja budućim generacijama kubanskih teatarskih stvaralaca.

Prevela sa španskog Bojana Kovačević Petrović

Foto: Laura Ramos

KARLOS SEDRAN

Pozorište je zasebna zemlja koja obuhvata čitav svet

58PORUKA2019

Pre nego što sam kročio u pozorište, moji učitelji su već bili tamo. Sagrađili su svoje kuće i svoje poetike na ostacima sopstvenog života. Mnogi od njih su nepoznati ili ih jedva pamte: radili su u tišini, u poniznosti svojih probnih sala i prepunih gledališta, da bi potom, nakon mnogo godina rada i izvanrednih uspeha, polako napustili svoja mesta i nestali. Kad sam shvatio da je moj poziv i moja sudbina da nastavim njihovim stopama, takođe sam uvideo da od njih nasleđujem dirljivu i jedinstvenu tradiciju: da živim u sadašnjosti i da jedino očekivanje treba da mi bude da dosegnem prozirnost neponovljivog trenutka, u kojem se susrećem s drugim bićem u tami pozorišta, zaštićen pukom istinitošću gesta i reči koja nešto otkriva.

Moja pozorišna domovina su ti trenuci susreta s gledaocima koji iz večeri u večere dolaze u našu salu, iz najrazličitijih delova mog grada, da bi bili s nama, da bismo podelili tih nekoliko sati, nekoliko minuta. Pomoću takvih, jedinstvenih trenutaka gradim svoj život: prestajem da budem ja, više ne patim zbog sebe i ponovo se rađam da bih uvideo šta znači stvarati pozorište: proživeti trenutke čiste, efemerne istine, znati da je to što govorimo i radimo, tamo, pod scenskim svetlom, istinito i da odražava naše najdublje i najintimnije biće. Moja pozorišna zemlja, kojoj moji glumci i ja pripadamo, satkana je od tih trenutaka u kojima zaboravljamo

na maske, retoriku, strah da budemo to što jesmo, i pružamo jedni drugima ruke u tami.

Pozorišna tradicija je horizontalna. Niko ne može da tvrdi da je teatar na bilo koji način u centru sveta, u određenom gradu ili u nekom privilegovanom zdanju. Pozorište, kako ga ja doživljavam, prostire se po nevidljivim geografskim prostorima koji jednim činom objedinjuju pozorišnu umetnost i živote onih koji je stvaraju. Svi pozorišni umetnici umiru zajedno sa svojim neponovljivim trenucima lucidnosti i lepote, svi nestaju na isti način, ne ostavljajući iza sebe ništa što bi ih sačuvalo ili proslavilo. Veliki pozorišni stvaraoči znaju da im ne vredi nikakvo priznanje kada se nađu pred tim zadatkom koji je u korenu našeg posla, a to je stvaranje istinskih trenutaka, nedorečenosti, snage, slobode, usred najveće neizvesnosti. I nadživeti ih samo podaci o njihovom radu ili fotografije i video snimci na kojima će biti zabeležena tek bleđa ideja toga što su uradili. Ali tim snimcima će uvek nedostajati nemi odgovor publike koja u datom trenutku uviđa da to što se dešava pred njenim očima ne može biti preneto niti sagledano van tog prostora, da istina koju tamo zajedno doživljavaju predstavlja istinsko životno iskustvo, na trenutak prozračnije i od samog života.

Kad sam uvideo da je pozorište zasebna zemlja, jedna velika teritorija koja obuhvata čitav svet, u meni se začela ideja koja je istovremeno oličavala slobodu: ne moraš da se udaljiš

niti da odeš sa mesta na kojem se nalaziš, ne moraš da trčiš niti da se pomeraš. Tamo gde postojiš ti, postoji i publika. Tamo su kolege čije prisustvo ti je potrebno.

Tamo, izvan tvoje kuće, imaš svakodnevnu stvarnost, neprozirnu i neprobojnu. Stoga iz svoje prividne nepomičnosti radiš da bi stvorio najveće od svih putovanja, da bi ponovio Odiseju, putešestvije argonauta: ti si nepomični putnik koji neprestano ubrzava gustinu i čvrstinu svog stvarnog sveta. Ti putuješ ka trenutku, ka trenu, ka neponovljivom susretu koji se odigrava pred onima koji su slični tebi. Ti putuješ ka njima, ka njihovom srcu, ka njihovoj subjektivnosti. Putuješ kroz njih, dopireš u njihove emocije, u njihove uspomene koje budiš i pokrećeš. Tvoje putovanje je vrtoglavo i niko ne može da ga izmeri niti spreči. Takođe, niko nije u stanju da odredi njegov pravi obim; to je putovanje kroz maštu tvojih ljudi, seme koje je posađeno u najudaljeniju od svih zemalja: građansku, etičku i ljudsku savest tvojih gledalaca. Zbog toga ne odlazim, ostajem kod kuće, među svojim bliskim prijateljima, prividno miran, i radim danonoćno, jer znam tajnu vrtoglave brzine.

Prevela sa španskog
Bojana
Kovačević Petrović
(izvor: porzje.org.rs)

Niko ne može da tvrdi da je teatar na bilo koji način u centru sveta, u određenom gradu ili u nekom privilegovanom zdanju. Pozorište, kako ga ja doživljavam, prostire se po nevidljivim geografskim prostorima koji jednim činom objedinjuju pozorišnu umetnost i živote onih koji je stvaraju

NEBOJŠA BRADIĆ

Po meri mislećeg čoveka

Žalosno je što kultura posustaje pred zahuktalom i sve opasnijom pohlepom potrošačkog društva i u mnogo bogatijim zemljama od Srbije

P utujuće pozorišne družine su u jednom vremenu odigrale misionarsku ulogu. I sam Branislav Nušić je gledajući predstave putujućih pozorišta učio pozorišnu kulturu. Ali, to je bilo pre 150 godina. Tada nije bilo elektronskih medija, pozorišnih zgrada, repertoara, pa ni kvalitetne pozorišne publike. Danas postoji pozorišna infrastruktura i duga tradicija. Zbog toga pravo pozorište ne može biti zamenjeno nečim što samo liči na pozorište. Pozorišne predstave nisu robne marke koje se mogu krivotvoriti.

Umnožavanje zabavi, privatnih zabava, događaja i festivala u današnjem pozorištu potvrđuje slabljenja pozorišnih institucija i nedostatka kulturne politike. Sve češće čujemo rečenicu – *Koliko karata možeš da prodaš?* Broj posetilaca postao je merilo stimulacije od pojedinih državnih institucija. Kao što znamo, to najčešće nema veze sa kvalitetom izvedenih pozorišnih predstava.

Festivalizacija doprinosi povećanju kulturne i pozorišne ponude, ali ona najčešće ide na

Srpski teatar jedna je od žrtava višedecenijskog udruženog zločinačkog poduhvata sistemskog zatiranja srpske kulture

GORČIN STOJANOVIĆ

Između čekića rđavog nasleđa i nakovnja nezavisne budućnosti

štetu redovnih pozorišnih programa. Nekad se publika na festivalima upoznava sa novim tendencijama u pozorišnoj umetnosti. Danas je u pitanju razvoj *politike događaja*. Pritom, festivalske ponude su slične, jer iste predstave idu od jedne do druge festivalske manifestacije. Javne vlasti u lokalnim sredinama veoma lako odustaju od finansiranja godišnjih programa za račun jednokratnih manifestacija koje im pružaju veću medijsku vidljivost.

Mnoga obećanja o povećanju izdvajanja za kulturu su izneverena. Procenat za kulturu danas se nalazi na istorijskom minimumu. Kulturna produkcija je smanjena, velika je nebriga o kulturnom nasleđu. Primetna je demotivacija i odustajanje stvaralaca. Tome nisu uzrok samo prilike u našoj zemlji. Žalosno je što kultura posustaje pred zahuktalom i sve opasnijom pohlepom potrošačkog društva i u mnogo bogatijim zemljama od Srbije. Najjeftiniji zabavni medijski sadržaji zaposeli su prostor umetničkog stvaralaštva i poništili njegovu humanu ulogu.

Dodatno zabrinjava kriza rukovođenja pozorišnim institucijama. Slučaj *Narodnog pozorišta*, repeticija u *Beogradskom dramskom pozorištu*, najave u Somboru i ko zna gde još... Konkurs kao način izbora upravnika pozorišta jeste legitiman čin, ali tim činom se javne vlasti ne alimentiraju od odgovornosti za neadekvatna kadrovska rešenja. Rukovodioci u kulturi, pored uredne dokumentacije, trebalo bi da imaju jasne programe i da svojim iskustvom i rezultatima rada garantuju njihovu realizaciju.

Dolazak Jovana Ćirilova u *Jugoslovensko dramsko pozorište* obeležio je čitavu jednu epohu srpskog pozorišta. On je sa sobom doneo *prtljag* modernog pozorišta: nove komade jugoslovenskih i svetskih pisaca, uveo generaciju mladih reditelja i glumaca, povezao ovo pozorište sa svetom. Takvih ličnosti nema mnogo na horizontu savremenog srpskog pozorišta. One su tu da trasiraju puteve i predvode institucije, ali i da stvaraju jasan umetnički profil pozorišta. Angažovanje direktora pozorišta se ne sprovodi oglasom u dnevnim novinama, već usaglašavanjem ciljeva kulturne politike sa mogućim nosiocima odgovornosti.

Sada je potrebno izdici se i stvarati neko drugačije pozorište u zemlji koja će opet biti po meri mislećeg čoveka sa dostojanstvom. U tome je najvažnija uloga pojedinaca, grupa i institucija, a razborite mere nadležnih državnih institucija i njihovih čelnih ljudi su neophodne i podsticajne.

Neravnopravna borba za bolji status i opstanak

Jasna Novakov

Od kad smo mi koji radimo u pozorištu izabrali pozorište za svoj životni poziv slušamo o krizi pozorišta. Danas udaljeni nekoliko decenija od tih početaka sagledavamo da je zapravo u pitanju hronična bolest, mada, sasvim je opravdana sumnja da se možda radi i o urođenoj manji (bolesti).

Francuski sociolog pozorišta Žan Divinjo kaže da „pozorište predstavlja vid ispoljavanja društvenog života“. Svi teatrolozi se slažu da je od postanka pa do današnjih dana, pozorište uvek bilo u polivalentnim uzročno-posledničnim vezama sa aktuelnim društvenim trenutkom. Kad se *na prvu lop-tu* govori o statusu pozorišta danas (ili bilo kada u vremenu i prostoru) obično se pomisli na status koji država i društvo svojim ponašanjem i postupcima daju pozorištu a ređe o statusu koje pozorište (pri)daje samo sebi.

Borba za bolji status i opstanak nije uvek borba ravnopravnih, naročito u današnje vreme procvata tehnologije, u vreme kad informacija zamenjuje znanje, u vreme kad slika zamenjuje pisanu ili izgovorenu reč, u vreme kad rijaliti programi osvajaju TV frekvencije a gase se redakcije za kulturu... Pozorište i u takvom globalnom (ne)vremenu još uvek nudi utočište od otuđenja i površnosti, nudi živu sponu scene i gledališta, nudi emociju, umetničku istinu, komunikaciju...

Narušen sistem vrednosti, promene u sistemu obrazovanja, spori rast životnog standarda, stasavanje generacije milenijalaca za pozorišnu publiku, iseljavanje velikog broja visokoobrazovanih mladih ljudi pa samim tim i gubljenje dragocenog dela potencijalne publike, sve su to, s jedne strane, razlozi za duboko promišljanje o potezima i narednim koracima ali su istovremeno, s druge strane, vrhunski izazovi kako za pozorišne producente tako i za pozorišne stvaraoce.

Zvezdara teatar već 35 godina radi kao organizacioni model pozorišta sa stalnim produkciono-tehničkim jezgrom i umetničkim ansablom okupljenim oko projekta. Sistem finansijske motivacije funkcioniše tako što i produkcija i umetnici na neki način snose zajednički rizik. *Zvezdara teatar* je gradsko pozorište sa stalnim izvorom prihoda iz budžeta Grada Beograda. Ovakav organizacioni model je ekonomičan za osnivača a vrlo izazovan za *Pozorište*. Najveći izazovi su u pomirenju umetničkih težnji i dugoročne finansijske stabilnosti u poslovanju. Veliki izazovi postoje i na polju razvijanja komunikacionih sistema sa publikom i potencijalnom publikom na kojima uporno i predano radimo. Upravo na taj način sprovodimo našu suštinsku borbu za bolji status i opstanak.

Veliki Šekspir kroz reči Hamleta govori o smislu glume i pozorišnog čina uopšte: „... cilj glume, čiji je zadatak, u početku i sad, bio i jeste, da bude, tako reći, ogledalo prirode: da pokaže vrlini njeno rođeno lice, poroku njegovu rođenu sliku, a samom vremenu i biću sveta njegov oblik i otisak“.

Nema nam druge nego da mu verujemo!

Autorka je izvršna direktorka Zvezdara teatra

Foto: Nikola Vukelić

Foto: Folnet / Ognjen Stojanović

O BUDUĆNOSTI TEATRA

Otkako sam u teatru, profesionalno trideset godina, govori se o krizi. To je, čini se, jedina stalnost u neprestanim društvenim menama, od pozne dekadencije mekog socijalizma, preko godina ratova i sveopšte bede, do procesa koje se naziva *tranzicijom*. Razdruštvljenost, prema formuli Margaret Tačer („Ne postoji nikakvo društvo, postoje samo pojedinci i njihove porodice“), stalno manje ili veće prisustvo autoritarnih poluga vlasti, partijska isparcelisanost javne sfere, socijalni darvinizam i odsustvo uzajamnosti i solidarnosti, uz narastajuće osiromašenje – sve to nije, najblaže rečeno, povoljno okruženje za bilo koju, pa ni za umetnost teatra.

Kad se, dakle, govori o krizi, reč je od decenijskom kontinuitetu rđavog nasleđa. Uostalom, *društvo krize* – od propasti reformi 1950-ih godina, preko rastakanja društvenog tkiva 1970-ih, nesnalaženja u situaciji pucanja jakih političkih stega u prvoj polovini 1980-ih, nacionalističke pripreme za rat u drugoj polovini te decenije, ratova iz 1990-ih kao konačne eksplozije svih političkih i socijalnih protivrečnosti, nespremnosti i nesposobnosti za suočenje sa posledicama, od teških ratnih zločina i stalne kriminalizacije društva do ekonomske propasti u prvom desetljeću novog veka, te do uspostavljanja divljeg kapitalizma u drugom – takva, dakle, društvena zajednica nije sposobna da duhovnu sferu pojmi kao svoju supstancu, stoga je prepušta primitivnoj klerikalizaciji, opštoj komercijalizaciji (*tržišna orijentacija kulture*) i neuglasom raspirivanju svakovrsne, naročito nacionalne, netrpeljivosti.

U takvoj atmosferi, gotovo da ne postoji spremnost za uspostavljanje

sistema osetljivog na posebnosti načina rada u teatru. Prepušteno snalaženju, naše pozorište preživljava uglavnom pomoću entuzijazma i svesti onih koji u njemu uistinu stvaraju. Tu, dakako, postoje izuzeci – postoje pozorišta sa desetinama zaposlenih ali ne i uposlenih. A postoje i ona druga, kojima nedostaju – desetine radnika u svim sektorima. Ona prva jesu državni mastodonti, ova druga postoje mилошću lokalnih samouprava.

Na tu lošu baštinu dodatno se naslanja i ideja pretvaranja umetnosti u granu *kulturne industrije*. Pojam, čije su negativne konotacije, kako su ih kao mehanizme društvene pasivizacije pod uticajem standardizovanog konzumerizma preuzetog iz masovne proizvodnje roba i dobara, pri njegovom predstavljanju u *Dijalektici prosvetiteljstva* označili Adorno i Horkajmer, u međuvremenu je pervertirao u poželjnu kategoriju *kreativnih industrija*, postavši jedna od skrivenih poluga ideje o stvaranju bezlične zajednice samodovoljnih pojedinaca. Teatar, zbog svoje posebnosti, zbog svoje suštinske povezanosti sa društvenom zajednicom još od antičkog polisa, nikad i nigde nije spadao ni u *kulturnu industriju*, ni u *kreativne industrije*, a to i nije moguće. Pozorišna predstava, u repertoarskom teatru koji je osnova evropskog pozorišnog sistema, nije jednokratni produkt, nije *projekat*, nije namenjena određenoj i jedinstvenoj ciljnoj grupi: odlika repertoara, kao što, uostalom, latinski koren te reči i kazuje, jeste stalnost i ponovljivost, trajanje, produženo javno dejstvo, otvorenost za publiku, ne za konzumente ili istomišljenike. Pozorišna predstava može biti štošta, može biti sve – ali ne može biti ono što se, u doba nastanka *Dijalektike prosvetiteljstva*, zvalo mas-proizvod.

Takva je njena priroda: onog časa kad postane predmet masovne konzumacije, ona gubi svoja imanentna pozorišna svojstva i postaje estradni proizvod. Kao takav, on podleže pisanim i nepisanim privrednim pravilima. No to više nije briga nas iz teatra, uzimali ili ne uzimali učešća u toj, posve drugoj i drugačijoj javnoj delatnosti. Rđava vlast koja teatar ne razume, ali oseća opasno strujanje duhovne, čulne i idejne oslobođenosti, nadalje, na istom je poslu kao i nevladin sektor koji ideju industrije (da se podsetimo srednjoškolske lekcije: omasovljenja proizvodnje radi smanjenja proizvodnih troškova) dovodi u vezu sa umetnošću.

Otkud, dakle, kontinuitet krize u pozorištu?

Uvek zbog iste stvari: suštinski licemernog odnosa uprave jedne zajednice prema svom teatru. Dolazio taj odnos iz sfere političke potrebe za kontrolom kritičkog društvenog mehanizma kroz partijsku apropijaciju i/ili prost(ač)ku demonstraciju sile i moći ili, pak, suštinskog nerazumevanja čovekove potrebe za pozorištem kao mestom susreta sa sopstvenom nesavršenošću – i mogućom utehom zbog te nesavršenosti, ishod je isti: umanjivanje materijalnih mogućnosti teatar. Licemerje počiva u raskoraku između deklarisanе brige i stvarne podrške, a zapravo je reč o stvaranju otuđenih centara moći pomoću kojih se sprovodi odlučivanje i raspodela sredstava.

Srpski teatar jedna je od žrtava višedecenijskog udruženog zločinačkog poduhvata sistemskog zatiranja srpske kulture. Ili, rečima jednog našeg teatarskog barda: „Jadno pozorište, njega ne umeju ni da vole, ni da mrze oni koji mu sude“.

MIODRAG D. JOVANOVIĆ

Zbog čega je Beogradska opera u višedecenijskoj krizi

U trenutku kad *Narodno pozorište* slavi 150 godina svog postojanja, a iduće godine *Opera* i *Balet* beogradskog NP obeležavaju stogodišnjicu od trenutka kad su formirani kao stalni ansambli pri NP, nameće se potreba za kritičkim osvrtom na dosadašnji rad istih, i eventualnim promišljanjem o budućnosti operse i baletske umetnosti u Srbiji. Ovom prilikom ograničicu se na rad *Opere*, jer je to oblast koju najbolje poznajem.

Nije tajna da se *Opera NP* već više decenija nalazi i svojevrsnoj krizi, kako organizacionoj, tako i umetničkoj, odnosno kadrovskoj. Nepostojanje detaljnog plana i programa (strategije) za najmanje jednu sezonu unapred, pokazalo se kao ključni nedostatak u radu i funkcionisanju nacionalne operse kuće. Prosto rečeno, jedna tako glomazna institucija, koja se praktično sastoji od tri ansambla – hor, orkestar i solisti, ne trpi improvizaciju u svom radu.

Sve dosadašnje uprave pravdale su nepostojanje ovako koncipiranog plana i programa rada, tj. repertoara *Opere*, nemogućnošću da se isti izradi, usled *gužve* i prebukiranosti na scenama i u probnim salama NP.

Ukoliko *Drama NP* nije u stanju da sastavi detaljan plan svog rada (s obzirom na famoznu *koordinaciju*, tj. usaglašavanje na mesečnom nivou sa ostatkom dramskih pozorišta u Beogradu), to nikako ne važi za *Operu* i *Balet*, koji su jedinstveni ansambli tog tipa u čitavom gradu, ukoliko izuzmemo zemunski *Madlenianum*, kao jedino preostalo pozorište, doduše u privatnom vlasništvu, koje se bavi operskom i baletskom produkcijom.

Već decenijama se govori o potencijalnoj izgradnji nove zgrade *Beogradske opere i baleta*. Iskustvo nas uči da je ta stvar *na dugom štapu*, pa je neminovno da se rešenja potraže u uslovima koje imamo, u okviru NP. Iako ostaju pod istim krovom sa *Dramom*, *Operu* i *Balet* bi trebalo odvojiti od nje, kako u organizacionom, tako i u finansijskom smislu. Podvlačim da *Opera* i *Balet* uvek nekako idu zajedno, s obzirom da se radi o vrstama, pre svega muzičkog pozorišta. Zajedničko dobro im je i orkestar. Poželjno bi bilo da se *Opera* i *Balet* vrate na nekad tradicionalno svoje dane na *Velikoj sceni NP* (sreda i subota za *Operu* i četvrtak za *Balet*). Ako se to postavi kao pravilo, ansamblima bi u mnogome bilo olakšalo da naprave svoj repertoar i detaljan plan proba i predstava za najmanje jednu sezonu unapred.

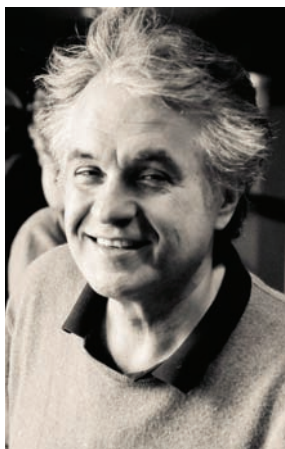

Foto: Srdan Mirković

Čini se da su sistemska rešenja vezana za rad *Opere* ne samo nepostojeća (zakon o pozorištu), već i poprilično zastarela i nefunkcionalna – u mnogim slučajevima, moglo bi se reći, kontraproduktivna

manje osam meseci u kontinuitetu tokom jedne sezone. Jedan je tzv. *stađone*, u kome pozorište sprema određeni naslov, odigra ga par puta (tri do šest predstava), skida ga sa repertoara i prelazi na produkciju i eksploataciju sledećeg naslova. Ovakva pozorišta ne moraju da imaju stalne ansamble. Hor i orkestar se angažuju po projektu, kao i pevači-solisti, koje umetnička direkcija teatra angažuje najčešće preko poznatih, internacionalnih umetničkih agencija i sekretarijata. Drugi način je postojanje tzv. *stalnih* ansambala (angažovanih višegodišnjim kolektivnim ugovorima), pre svega hora i orkestra, dok se solisti angažuju, najčešće na četiri godine (koliko otprilike i traje mandat umetničkog rukovodstva pozorišta). Ovakav vid pozorišne organizacije tipičan je za državne operse kuće uglavnom zemalja nemačkog govornog područja, kao i u svim zemljama istočne Evrope (bivšeg Istočnog bloka), Rusiji i državama nastalim raspadom SSSR. Određeni naslovi se ne skidaju odmah po odigravanju premijere i par repriza, već, u zavisnosti od kvaliteta i gledanosti predstava, mogu da *žive* i više sezona na repertoaru.

Način na koji funkcioniše *Opera NP* je približan ovoj drugoj, hajde da je nazovemo, istočnoevropskoj operskoj praksi. Ovakav koncept stalnog operskog pozorišta je celishodniji, isplativiji i bliži srpskim finansijskim i kulturnim potrebama. Prelazak na nekakvu vrstu *stađone* sistema bi definitivno doprineo gubljenju publi-

ke, jer naša publika nema kapacitet da u relativno kratkom vremenskom intervalu uzastopno *puni salu*, gledajući jedan te isti naslov. Na duže staze gledano, bilo bi ugroženo muzičko školstvo i *proizvodnja* relevantnih, domaćih umetničkih kadrova na polju operse, odnosno muzičke umetnosti. Šta bi to značilo za nacionalnu kulturu nije nužno dodatno pojašnjavati.

Po pravilu, umetničko rukovodstvo jednog teatra, ograničeno je vremenskim rokom (reizborom) i izloženo stručnoj i kritici publike. Dakle, smenjivo je. S druge strane, *Direkcija Opere* bi morala da ima diskretno pravo da donosi sve relevantne odluke, što se tiče planiranja (biranja naslova), kastinga, organizacije posla... Neretko, *nezadovoljni* uposlenici *Opere NP* brkaju svoje *pravo na rad*, sa diskretnim pravom umetničkog rukovodstva da bira i određuje, ko i kada nastupa u određenoj funkciji i ulozi na predstavama. Kasting koji vodi računa isključivo o potrebi da se svi zaposleni podjednako opterete i uposle (pogrešno čitanje devize *ni po babu, ni po stričevima*), direktno vodi u pad kvaliteta produkcije. Na taj način, pogrešno shvaćen *sindikalizam* i podilaženje ličnim potrebama, ambicijama i umetničkim sjetama radi *mira u kući*, direktno ugrožava nivo i visoko postavljene izvođačke standarde, bez kojih ozbiljno i odgovorno bavljenje umetnošću gubi svaki smisao!

Već više od jedne decenije, *Opera NP* ne zapošljava mlade pevače i muzičare, ne obezbeđuje im angažman pod uslovima, redovnih primanja, tj. plate. Mladi, talentovani ljudi, kojih nije mali broj, ne mogu da obezbede elementarnu egzistenciju kako sopstvenu, tako i svojih porodica, na osnovu minimalnih i neredovno isplaćivanih honorara. Nesređeno stanje u sektoru sistemskih, zakonskih rešenja, kao i elementarnih, egzistencijalnih uslova, neumitno dovodi do tzv. *odli-vaz mozgova*, u ovom slučaju, mladih i talentovanih pevača i muzičara, koji će posle završenih škola i studija u Srbiji, potražiti sebi egzistenciju i afirmaciju u inostranstvu. Na taj način, nacionalna operse kuća, kakva je po definiciji *Opera NP*, ostaje bez potrebnih kadrova i kvalitetnog podmlađivanja ansambla.

Šta preduzeti da se ovakvo neveselo stanje izmeni na bolje?

Mišljenja sam da bi prvi korak trebao da bude izrada novih sistemskih (zakonskih) rešenja na nivou svih pozorišta u zemlji, a onda i donošenje zakona koji bi specifično tretirao operse delatnost u Srbiji. Sistemska rešenja bi trebalo da favorizuju dolazak na rukovodeća mesta *Opere* ljudi sa relevantnim znanjima i biografijama, ljudi koji bi u interesu i afirmaciji *Opere NP* i operse umetnosti uopšte, prepoznali i prepoznavali sopstveni interes, a ne obrnuto.

Autor je *prvak Opere NP u Beogradu*

Da li smo postali građani ili smo svi robovi?

Boban Skerlić

Pozorište je uvek političko. Čak i kad nema tu ambiciju. I kad je trivijalno. I kad je anahrono. I kad je udvoričko. I kad je glupo.

To što je pozorište nužno političko, ne znači da politička nomenklatura treba i sme da se meša u pozorišni život. Jer, pozorište pod partijskom upravom postaje jedno, lažljivo i nepotrebno.

Pozorište je najistinitije i najpotrebnije onda kad ulazi u dijalog sa najboljim i najznačajnijim društvenim pitanjima, odnosno kad se vrati svom antičkom izvoru. Teško je sada i zamisliti da je pozorište bilo forum istinske slobode u kojem učestvuju praktično svi slobodni građani.

Ne gubim, pri tom, iz vida da su robovi, mahom, bili isključeni iz tog foruma. Danas, dve i po hiljade godina kasnije, ključno je pitanje: da li smo svi postali građani ili smo svi postali robovi? To je pitanje na koje pozorište danas mora pokušavati da nađe odgovor. I pokušavati... I pokušavati...

Foto: Miroslav Dragojević

To što je pozorište nužno političko, ne znači da politička nomenklatura treba i sme da se meša u pozorišni život

O BUDUĆNOSTI TEATRA

EGON SAVIN

Kultura se ne pominje čak ni u predizbornim kampanjama

Do nedavno, Beograd je bio jasno vidljiv na kulturnoj mapi Evrope. Imali smo kvalitetnu ponudu premijera, koncerata, izložbi, kao i gostovanja vrhunskih pozorišta i umetnika iz inostranstva. Danas je Beograd van granica poznat po ugostiteljskim objektima, novokomponovanoj muzici i novogodišnjim koncertima finansiranim iz gradskog budžeta za kulturu.

U ovoj godini većina beogradskih pozorišta imaće još manje premijera, a neka neće imati ni dovoljno sredstava za normalno funkcionisanje zgrade.

Naš *Zakon o kulturi* nemoćan je i nedostatan. Nužno je donošenje zakona o pozorištu koji bi omogućio, pre svega: prilagođavanje postojećih propisa specifičnostima pozorišne delatnosti, prelazak umetnika na sistem ugovora, promenu načina izbora rukovodilaca u ustanovama kulture...

Naša vlast, kako sadašnja tako i prethodne ne pominje kulturu čak ni u predizbornim kampanjama. Njihovom nebrigom pozorišni život Srbije ozbiljno je doveden u pitanje. Dešava se komercijalizacija repertoara kao posledica pritiska da pozorišta budu izložena zakonima tržišta, zbog lošeg materijalnog stanja infrastruktura se ne obnavlja, a nemoguće je zaposliti nove ljude na upražnjena mesta. Uprkos postojanju kulturne strategije i *Zakona o kulturi*, nije regulisan način funkcionisanja pozorišta kao složenog mehanizma. Pozorišta su prinuđena da proizvode jeftine, komercijalno isplative predstave, sa malim brojem učesnika, sa najjednostavnijim dekorom, jeftinim kostimima, a često i sa jeftinim autorima.

U takvim okolnostima sve manje je pozorišta koja se usuđuju da na scenu postave dela domaće

i strane dramske klasike, ali i da mladim dramskim piscima, rediteljima, primenjenim umetnicima, kompozitorima i glumcima obezbede scenu na kojoj će se dostojno predstaviti javnosti. A bez mladih autora, novih ideja i energije, kao i prava na grešku: bez rizika i smelosti pozorišna umetnost osuđena je na odumiranje.

U *Zakonu o kulturi* nigde ne stoji izričita zabrana promene namene objekata kulture. U toku je zakulisno izdavanje ovih prostora za kafice, butike, cvečare, knjižare, parfimerije i slično. Mnogi domovi kulture su zaključani ili su delimično promenili namenu, a institucije kulture nisu samo pozorišta, muzeji, koncertne dvorane, galerije i biblioteke već i tvrđave, letnje pozornice, parkovi, obale i sve one ambijentalne celine koje su bile ili mogu postati mesto umetničkog zbivanja. Proces rasprodaje i izdavanja kulturnih dobara potrebno je zakonski sankcionisati i vratiti im njihovu osnovnu namenu.

Pozorište je najsloženiji, najcelovitiji i najefikasniji način za reprezentaciju države na međunarodnom planu, njene kulturne tradicije, jezika i identiteta

Pozorište je najsloženiji, najcelovitiji i najefikasniji način za reprezentaciju države na međunarodnom planu, njene kulturne tradicije, jezika i identiteta. Bez zgrade *Opere*, koncertne dvorane, *Muzeja grada Beograda*, bez novih pozorišta i galerija ne možemo se sa pravom osećati delom Evrope.

Oni koji danas u Srbiji donose političke odluke trebalo bi da omogućе adekvatne uslove za normalan život i razvoj pozorišne umetnosti, da konkretnim merama, sistemski zaštite rad najznačajnijih teatarskih umetnika, od kojih se sa pravom očekuje da stvaraju dela koja će na domaćoj sceni i na međunarodnom planu, potvrditi autentičnost i kvalitet srpskog pozorišta. ▲

U susret neizbežnom?

Željko Hubač

Više od dve decenije, raznim povodima, pišem, raspravljam i lamentiram nad sudbinom našeg teatar. I ma koliko pesimistična moja predviđanja bila, a suštinski zasnovana ne na defetizmu, već na realnim činjenicama, stvarnost me uvek iznenadi. Jer ni u najstrašnijim snovima nisam zamišljao da će se godišnja produkcija teatar, čak i onih najvažnijih, svesti na dve, tri najviše četiri premijere, da će najmlađi glumci u nekim bitnim pozorištima gaziti četvrtom decenijom života, da će većina srpskih teatar raditi bez stalno zaposlenih dramaturga, da ćemo ostati bez ikakve perspektive na planu pozorišnih zanata, da ćemo se tehnološki svesti na teatarsku sredinu drugog reda u kojoj je svetlosna i tonska oprema ozbiljno zastarela, da ćemo imati i teatre sa svega tri dekoratera, da će uprave čak i za one najosnovnije potrebe produkcije trebovanje morati da dostavljaju finansijskim službama osnivača... Navešću samo dva primera iz nedavne pozorišne prakse, koja su paradigme ovoga o čemu pišem! U *Narodnom pozorištu* je gostovao profesionalni teatar iz Srbije i tokom predstave svetlo je vodio direktor tog pozorišta zato što je osnivač doneo odluku da se radno mesto svetlo majstora u tom teatru ukine. A nedavno sam radio u profesionalnom teatru gde je jedini način da se postigne apsolutni mrak na sceni bio taj da se drvenom lopatom za čišćenje snega prekrije snop svetlosti jednog od desetak reflektora koji je žario, iako je potencijetar na svetlosnoj mikseti, iz prošlog veka, bio na nuli.

To što pozorišta i dalje rade, čak i u ovakvim uslovima, nema nikakve veze sa Brukovom maksimumom o praznom prostoru, već sa neugasivom nadom pozorišnika da će se stvari promeniti na bolje. Mi u to verujemo uprkos, neko bi rekao, zdravom razumu. A kako se stvari u teatarskim institucijama mogu menjati? Pa logično, institucionalno. Treba uraditi analizu stanja, odrediti prioritete, planove realizacije, kroz institu-

Foto: Folner / Nenad Đorđević

cije države uticati na zakonska rešenja koja bi uvažila specifičnosti procesa rada... Primiteli ste da u ovih nekoliko poslednjih rečenica u više navrata pominjem reč *institucija*. I tu dolazimo, čini mi se, do sledećeg nivoa beznađa. Kako institucionalno menjati postojeće stanje u državi u kojoj se sistematski devastiraju institucije na svim nivoima? Vaninstitucionalno? Pa sistem razaranja institucija moćnici i praktikuju upravo zato da bi interesne grupe mogle da preuzmu poluge upravljanja. Tom procesu doprinose čak i oni čije su namere da posegnu za vaninstitucionalnim rešenjima problema – plemenite. A takvih je, u ovom utilitarističkom društvu zasnovanom na liberalnom kapitalizmu, sve manje. A možda ih i nema?

Opšte je poznato da na nivou kulture u Srbiji postoje dve dominantne interesne grupe koje pokušavaju, svaka na svoj način i svaka sa svojim namerama (koje, ponavljam, mogu biti i dobre, u šta mi je sve teže da poverujem, ali ne isključujem mogućnost da grešim) da utiču na kulturne institucije koje su u lako dokazivom stanju devastiranosti. Jedna grupa je okupljena oko premijerke Vlade RS Ane Brnabić, a druga oko ministra kulture, Vladana Vukosavljevića. Te dve interesne grupe evidentno nemaju dovoljno snage da jedna drugu nadvladaju, pa je rezultat tih trvenja po pravilu – kompromis. A u vozu kompromisa u umetnosti putuju relativizacija kriterijuma, osrednjost, irelevantnost, retrogradnost, neprofesionalnost, indiferentnost... Teško mi je da odolim, a da ne postavim jedno logično pitanje:

■ ■ ■
To što pozorišta i dalje rade, čak u ovakvim uslovima, nema nikakve veze sa Brukovom maksimumom o praznom prostoru, već sa neugasivom nadom pozorišnika da će se stvari promeniti na bolje

ako premijerka, okružena sa ljudima koji sada već otvoreno iznose aktuelni ministarstvo kulture dobro svoj posao, ne može ministru kulture, kako će on reći, da smeni ministra inostrane kulture, ili pak ministra policije, lo? A ako tako funkcionise Vlada Republike Srbije, šta onda možemo da očekujemo od teatarske institucije, koje bi trebalo da se uhvate u koštac sa gore navedenim ozbiljnim problemima u funkcionisanju, a ne se, upravo zahvaljujući ovakvom stanju u društvu, na čelne pozicije ljudi po kriterijumima političke moći, a ne stručnosti, pa za adekvatne valorizacije rada, sve češće događaju strukovni poput onih u *Narodnom, Beogradskom, Somborskom pozorištu* je vlasnici vlasti pokušavaju da se opet spocitavajući im politički pravljaci i svaki drugi kontekst rujući u iskrenu zabrinutost za nečega što je pozorišnicima uvek bilo, a političarima poligon za svoje vanje moći...

I na kraju, ako je ovakvo stanje u teatarskim institucijama, koje su uvek imale, što zbog imidža, što zbog pominjanja, svih političkih interesa, zbog inercije održivosti teatar u ovakvim uslovima, koji je rezultat očekivanja nezavisne stvarnosti u uslovima nezavisnosti, nejasnih umetničkih kriterijuma, političkih kompromisa. Najbolje je što, još neizvesnija.

Srećan nam Međunarodni World Theatre Day! Dokle ćemo ga slaviti? A zašto ga slavimo? Možda zbog dobrih predstava. Izuzetaka koji ne mogu da se drže pravilo...

Vizija koja je postala stvarnost

Andreja Rackov

Opera i teatar *Madlenianum* već 20 godina aktivno učestvuje u pozorišnom životu Srbije i šire. Doprinosi svojim inovativnim, raskošnim i popularnim produkcijama, za ovih 20 godina *Madlenianum* se uvek trudio da na repertoar postavlja retko izvođena dela, nove tekste, dramatisacije vrhunskih književnih dela, savremene autore, uvek osluškujući težnje publike.

Madlenianum je počeo kao vizija i nada osnivača i mecena, Madlene Zepter, da u jednoj razrušenoj zemlji nikne hram umetnosti u kome će umetnici, pre svega oni mladi koji nemaju puno pravih šansi, stvarati lepotu, nešto vrhunsko i dubokoumno. Kad je davne 1997. osnovala pozorište ni sama nije slutila da će se ono naći na umetničkoj mapi, kao jedina privatna opera u ovom delu Evrope. Nema ljudi koji su radi da ulažu u kulturu. Ona je godinama jedina mecena u Srbiji koja želi i hoće da ulaže u kulturu. Pozorišta teško mogu biti profitabilna, pogotovo opera, sa takvim cenama ulaznica kakva i jesu. Zato je ona posebna čovjek, a *Madlenianum* je svetao primer zadužbinarstva, koji ona ostavlja kao amanet svom narodu.

Ipak, *Madlenianum* se domaćinski ponaša prema sredstvima koje naša mecena ulaže u zgradu, zaposlene, produkcije, repertoar, gostovanja... Operu i teatar *Madlenianum* vodi mlad i odabrani tim, a savetuju mudri i iskusni ljudi koji su dugo u kulturi. Zato ne treba čuditi što *Madlenianum* pravi iskorake u svom poslovanju. Mi nismo konkurenti drugim pozorištima, niti se poredimo sa drugima. Ponosni smo što smo jedino pozorište u Srbiji koje ima sve žanrove na svom repertoaru: operu, operetu, mjuzikl, balet, dramu, program za mlade. Uvažavamo

Madlenianum je postao neophodan i važan sudeonik u pozorišnom životu Srbije

naše kolege, pre svega nacionalni teatar, iz koga većinom dolaze umetnici koji su naši stalni saradnici. Od jubilarne sezone uspostavili smo blisku saradnju sa *Narodnim pozorištem*, dve veoma uspešne koprodukcije, opera *Don Đovani* i balet *Hazarski rečnik* dokaz su toga. Zajednički smo dobili vrhunske predstave, uz inostrane autore i najbolje umetnike. Osim toga, naši kontakti u svetu iniciraju nove projekte. U aprilu mesecu dragi gosti biće nam dramski teatar iz Minska - Belorusija, a očekuje nas turneja *Opere Sankt Peterburga*, koja će povodom 150 godina *NP* i 20 godina *Madlenianuma* igrati dve opere, *Lovci bisera* 8. maja u *NP* i *Faust* 10. maja u *Madlenianumu*. Za prvih 20 godina postojanja *Madlenianum* je došao od svih krajeva sveta, a i ove godine nas očekuju inostrana gostovanja u Rusiji, Belorusiji, Kipru, Italiji, ali i po Srbiji.

Madlenianum je postao neophodan i važan sudeonik u pozorišnom životu Srbije. Naša sloboda u radu nam je izazov da istrajemo na svom putu da, na desnoj obali *Dunava*, u malom gradu Zemunu gde pulsira živa umetnička energija koja povezuje umetnike, sklapa prijateljstva sa narodima i državama, pruža ruku najmlađima uvodeći ih u čarobni svet igre, jer ako ostanemo generalno bez pozorišta, ostaćemo bez našeg ogledala, naše svesti i radosti života.

Autor je generalni direktor Opere i teatra Madlenianum

NOVO U Šabačkom pozorištu **Bacači prstiju** premijerno 2. aprila

Predstava *Bacači prstiju*, koju je po tekstu Ive Brdar režirao Bojan Đorđev, premijerno će u *Šabačkom pozorištu* biti izvedena 2. aprila. Ova produkcija zajednički je projekat ŠP i Sterijinog pozorja, koje je autorki komada dodelilo prvu nagradu na prošlogodišnjem konkursu za najbolji savremeni dramski tekst.

Da je žiri na konkursu Sterijinog pozorja doneo dobru odluku, potvrdila je i međunarodna pozorišna zajednica, pa su *Bacači prstiju* nagrađeni i u Nemačkoj, pozorišnim priznanjem *Brücke Berlin* pod pokroviteljstvom Herte Miler. Nedugo zatim, usledila je i praižvedba u Štutgartu, a potom i izvođenje u njujorškom pozorištu *Cherry Arts*. Kao radio-drama, komad je snimljen i emitovan na stanici FFP u Parizu, a predstava u ŠP biće prva izvedba *Bacača prstiju* na originalnom jeziku.

Berlin–Štutgart–Njujork–Pariz–Šabac... Svetski put ovog komada manje je neobičan ako se u vidu ima činjenica da su *Bacači prstiju* svoje putovanje počeli u Šapcu, na festivalu Pozorišno proleće, gde je ovaj komad imao svoje prvo javno čitanje. Bio je to početak saradnje Sterijinog pozorja i šabačkog ansambla, kome je pripala čast da odigra ovaj komad Ive Brdar.

Glavne uloge tumače mlade glumice Kristina Pajkić i Ivana Terzić, a zajedno s njima ovu predstavu voze Aneta Tomašević, Strahinja Barović, Vladimir Milojević, Slobodan Petranović i Čarni Đerić.

Pozorišno proleće, četvrti put

Festival Pozorišno proleće, u organizaciji Grada Šapca i *Šabačkog pozorišta*, uz podršku Ministarstva kulture i informisanja, četvrti put održava se u Šapcu, od 8. do 15. aprila. Ovaj festival predstavlja najuspešnije nove produkcije institucionalnih pozorišta iz cele zemlje, a kriterijum je visok umetnički nivo, u svakom od segmenata pozorišnog čina. Selektor festivala je glumac i dugogodišnji direktor ŠP, Zoran Karajić, a selekciju radi uz konsultacije sa *Umetničkim savetom* kojim predsedava Dušan Kovačević, jedan od najznačajnijih dramskih pisaca, rodom iz Šapca. Ove godine, program se odvija pod naslovom *Neprikladni u klasiци*.

Klasici čija su dela selektovana za Festival su Dušan Kovačević (*Balkanski špijun* beogradskog NP i *Limunacija* niškog NP), Borislav Pekić (*Korešpodencija* beogradskog *Zvezdara teatra*), Artur Miler (*Veštice iz Salema* novosadskog SNP), A. P. Čehov (*Ujka Vanja* beogradskog JDP), Isidora Sekulić (*Hronika palanačkog groblja Kruševačkog pozorišta*) i Molijer, čiji je *Tartif* uzet kao inspiracija za istoimenu autorsku predstavu Igora Vuka Torbice, nastalu u koprodukciji NP Sombor i SNP.

Bliskost u Zaječaru povodom Svetskog dana pozorišta

Kad sam uvideo da je pozorište zasebna zemlja, jedna velika teritorija koja obuhvata čitav svet, u meni se začela ideja koja je istovremeno oličavala slobodu: ne moraš da se udaljiš niti da odeš sa mesta na kojem se nalaziš, ne moraš da trčiš niti da se pomeraš. Tamo gde postoji ti, postoji i publika. Tamo su kolege čije prisustvo ti je potrebno. Tamo, izvan tvoje kuće, imaš svakodnevnu stvarnost, neprozirnu i neprobojnu. Stoga iz svoje prividne nepomičnosti radiš da bi stvorio najveće od svih putovanja, da bi ponovio *Odiseju*, putešestvije argonauta: ti si

nepomični putnik koji neprestano ubrzava gustinu i čvrstinu svog stvarnog sveta. Ti putuješ ka trenutku, ka trenu, ka neponovljivom susretu koji se odigrava pred onima koji su slični tebi – deo je poruke Karlosa Seldrana, režisera, dramskog pisca i pozorišnog pedagoga sa Kube, koja će večeras povodom Svetskog dana pozorišta biti pročitana u NP Timočke Krajine *Zoran Radmilović*. Potom će

Nataša Petrović, Ana Bretšnajder, Miloš Tanasković i Miloš Đuričić, glumci jedinog profesionalnog pozorišta u Timočkoj Krajini izaći na scenu i odigrati *Bliskost* Patrika Marbera koju je režirala Snežana Udicki. *Bliskost* je inače prva premijera u ovogodišnjoj sezoni.

„*Bliskost* je osim publike u Zaječaru videla i ona u Negotinu, a 10. aprila igraćemo je u *Zvezdara teatru* u Beogradu“, kaže za *Danas* direktor NP Timočke Krajine *Zoran Radmilović – Centar za kulturu* Vladimir Đuričić, od koga saznajemo da je počela priprema nove predstave *Mačak u čizmama* po tekstu i u režiji Spasoja Ž. Milovanovića. Uloge su poverene Predragu Grbiću, Vujadinu Miloševiću, Sanji Nedeljković, Ireni Stanković, Branislavu Mijatoviću, Gabrijelu Bećareviću i Viktoriji Arsić. „Premijernim izvođenjem ove predstave, 18. aprila biće otvoren 10. međunarodni pozorišni festival za decu *ZaječAR*, koji će i ove godine imati međunarodnu dimenziju, učestvovala predstave iz Hrvatske,

Bugarske, Francuske, Srbije, a posebno interesantno je da će gostovati i i predstava iz Kine. Oko *Đurđevdana*, na *Festivalu romske kulture* premijerno će biti izvedena predstava *Đelem*, *đelem* u kojoj će osim glume biti i dosta igre. Realizuje se sa *Udruženjem Roma Zaječar*, režiser je Žoro Ivanov iz Bugarske, a uloge će tumačiti naturšćici iz zaječarskog *Udruženja Roma*“, navodi Đuričić.

Vrlo brzo krenuće i rad na predstavi *Trojanke* u režiji Nebojše Bradića, koja se radi u koprodukciji sa *NP Republike Srpske* i *NP Priština*, sa kojima zaječarski teatar ima potpisane sporazume o saradnji. *Trojanke* će premijerno biti izvedene u avgustu na *Romulijani* u okviru *Antika festa*. „Prošlogodišnji pozorišni festival *Dani Zorana Radmilovića* bio je najbolji u tradiciji dugoj bezmalo tri decenije i podigao je standarde kvaliteta, tako da je na nama da se potrudimo da ovogodišnji bude još bolji“, završava direktor Đuričić, dodajući da se sa pripremanja već kreće.

Bliskost je osim publike u Zaječaru videla i ona u Negotinu, a 10. aprila igraćemo je u *Zvezdara teatru* u Beogradu: Vladimir Đuričić

SEZONA 2018/2019. APRIL

MADLENIANUM
OPERA & THEATRE

HAPPY DAY
Petak, 29. mart
Prodaja karata do 60% popusta na označene predstave;
Broj karata je ograničen.

MESTO SUSRETAJA

STALNI POPUST 50%
PREDSTAVE ZA BREDNJOSKOJE BLEDNE

VELIKA SCENA 19.30 ČASOVA

4. čet 20.00 č.	16. Beogradski festival igre SOLA I DUETI Kompanija Marie Chouinard - Montreal, Kanada Koreografija i režija: Marie Chouinard
12. pet PREMIJERA	KOFERČE · komedija Tekst: Jurij Poljakov · Režija: Olja Đorđević
14. ned PRVA REPRIZA	KOFERČE · komedija Tekst: Jurij Poljakov · Režija: Olja Đorđević
16. uto GOSTOVANJE Sa srpskim titlom	NIKO NIJE OBEĆAO LAK ŽIVOT komedija Nacionalni kinostudio Belarusfilm Teatar-studio Kinoaktera, Minsk, Belorusija Tekst: Žan Klod Isler · Režija: Aleksandar Jefremov
17. sre	ANA KARENJINA · drama · L. N. Tolstoj Tekst: Armin Petras · Reditelj: Jug Radivojević
19. pet	KOFERČE · komedija Tekst: Jurij Poljakov · Režija: Olja Đorđević
20. sub Gledalište na Velikoj sceni	MILOŠ, CRNJANSKI · drama Koprodukcija sa Bitef teatrom Tekst: S. Milovanović, I. Vujić, M. Latinović Režija: Ivana Vujić
21. ned 18:00 č. Besplatne ulaznice	LJUBAVNI NAPITAK · opera za mlade (skraćena verzija) · G. Doniceti Režija i dramaturgija: Tadija Miletić Klavirska saradnja: Dragana Anđelić Bunjac
25. čet	DON ĐOVANI · opera · V. A. Mocart Koprodukcija Narodnog pozorišta i Madlenianuma Dirigent: Dijana Cvetković Režija: Alberto Triola (Italija)
7. uto maj	KOFERČE · komedija Tekst: Jurij Poljakov · Režija: Olja Đorđević
10. pet maj GOSTOVANJE	FAUST · opera · Š. Guno Sankt Peterburg Opera Dirigent: Maksim Valjkov Režija: Jurij Aleksandrov

MALA SCENA 20.00 ČASOVA

1. pon	DOLCE VITA · romantična komedija J. Paligorić Sinkević · Režija: Jug Đorđević
2. uto	ŽANKA · drama Tekst: Miodrag Ilić · Režija: Milica Kralj
21. ned	MITROVDAN · drama U koprodukciji sa <i>Modernom garažom</i> Tekst i režija: Bratislav Petković
22. pon	FRIDA KALO · drama · Sanja Domazet Režija: Ivana Vujić
30. uto	DOLCE VITA · romantična komedija J. Paligorić Sinkević · Režija: Jug Đorđević
8. sre maj	DOLCE VITA · romantična komedija J. Paligorić Sinkević · Režija: Jug Đorđević
7. ned Sa nemačkim titlom	GOSTOVANJA MADLENIANUMA Beč - Akzent theater DOLCE VITA · romantična komedija J. Paligorić Sinkević Režija: Jug Đorđević

Knez Mihailova 42: 33 00 111, 21 80 400
Glavna 32, Zemun: 316 27 97, 316 25 33

OD OVE SEZONE KARTE MOŽETE KUPITI I PREKO NAŠEG SAJTA!
Potražite on-line karte na www.madlenianum.rs.

Facebook, Google+, Instagram, YouTube, Twitter

Disajn: IJ. Martinić

АТЕЛЈЕ 212 АПРИЛ

Тел. благајне: +381 11 324-73-42; 322-66-26 /
www.atelje212.rs / e-маил: atelje212bilet@atelje212.rs

СЦЕНА МИРА ТРАИЛОВИЋ / 20:00

02.04. уто	ВРЕТШКА - БЕОГРАДСКИ ФЕСТИВАЛ ИГРЕ
05.04. пет	НОЋНА СТРАЖА 20.30
06.04. суб	ХОМО ФАБЕР
08.04. пон	МРЕШЋЕЊЕ ШАРАНА
09.04. уто	МОЈА ТИ
10.04. сре	ПИЈАНИ
11.04. чет	ЈЕСЕЊА СОНАТА
12.04. пет	РЕЖИМ ЉУБАВИ
13.04. суб	РЕЖИМ ЉУБАВИ
15.04. пон	ХОМО ФАБЕР
16.04. уто	ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ
17.04. сре	МАНИФЕСТАЦИЈА „ГОДУМ 2019“
18.04. чет	НОЋНА СТРАЖА
19.04. пет	АВГУСТ У ОКРУГУ ОСЕЈЦ
20.04. суб	УРНЕБЕСНА ТРАГЕДИЈА
21.04. нед	УРНЕБЕСНА ТРАГЕДИЈА
22.04. пон	ХРОНИКА ПАЛАНАЧКОГ ГРОБЉА Крушевачко позориште
23.04. уто	ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ
24.04. сре	ЉУБАВНО ПИСМО
25.04. чет	ХОМО ФАБЕР

СЦЕНА ПЕТАР КРАЉ / 20:30

01.04. пон	ЛИЦЕ
02.04. уто	ПОМОРАНЦИНА КОРА
04.04. чет	СЛАВНА ФЛОРЕНС
05.04. пет	СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА 20.00
06.04. суб	ОВАЈ ЋЕ БИТИ ДРУГАЧИЈИ
07.04. нед	СТРУЈОСЕК
08.04. пон	ЧЕКАОНИЦА
09.04. уто	ПОШТО ГВОЋЈЕ
10.04. сре	ОВАЈ ЋЕ БИТИ ДРУГАЧИЈИ
11.04. чет	ЛИЦЕ – А. Галин
13.04. суб	О, КАКАВ ДИВАН ДАН 19.00
15.04. пон	СТРУЈОСЕК
16.04. уто	ОВАЈ ЋЕ БИТИ ДРУГАЧИЈИ
18.04. чет	ПОМОРАНЦИНА КОРА
19.04. пет	КОНСТЕЛАЦИЈЕ
20.04. суб	СЛАВНА ФЛОРЕНС
21.04. нед	ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА
22.04. пон	ПОМОРАНЦИНА КОРА
23.04. уто	СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА
24.04. сре	МАГИЧНО ПОПОДНЕ
25.04. чет	СЛАВНА ФЛОРЕНС

у сарадњи са **Addiko Bank**

РЕПЕРТОАР април 2019.

Милана Ракића 38
011 2419 664, 2414 527

СЦЕНА ДАНИЛО БАТА СТОЈКОВИЋ	02.04. уто 19:30	ФЕЛИКС, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	03.04. сре 19:30	ХИПНОЗА ЈЕДНЕ ЉУБАВИ, Душан КОВАЧЕВИЋ	
	04.04. чет 19:30	ОСАМА-КАСАБА У ЊУЈОРКУ, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	06.04. суб 19:30	ЉУБАВ У САВАМАЛИ, Иван ЛАЛИЋ	
	07.04. нед 19:30	КЛАУСТРОФОБИЧНА КОМЕДИЈА, Душан КОВАЧЕВИЋ	
	08.04. пон 19:30	ЉУБАВ У САВАМАЛИ, Иван ЛАЛИЋ	
	09.04. уто 19:30	КОРЕШПОДЕНЦИЈА, Б. ПЕКИЋ, Б. МИХАЈЛОВИЋ	
	10.04. сре 19:30	БЛИСКОСТ, Патрик МАРБЕР, гостовање Народно позориште Зајечар	
	13.04. суб 19:30	ФЕЛИКС, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	14.04. нед 19:30	ПАСИВНО ПУШЕЊЕ, Небојша РОМЧЕВИЋ	
	17.04. сре 19:30	ХИПНОЗА ЈЕДНЕ ЉУБАВИ, Душан КОВАЧЕВИЋ	
	18.04. чет 19:30	ОСАМА-КАСАБА У ЊУЈОРКУ, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	20.04. суб 19:30	ФЕЛИКС, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	22.04. пон 19:30	КУМОВИ, Душан КОВАЧЕВИЋ	
	24.04. сре 19:30	КЛАУСТРОФОБИЧНА КОМЕДИЈА, Душан КОВАЧЕВИЋ	
	25.04. чет 19:30	ФЕЛИКС, Владимир КЕЦМАНОВИЋ, Коста ПЕШЕВСКИ, Дарко БАЈИЋ	
	НОВА СЦЕНА	05.04. пет 20:00	БАЈКА О ПОЗОРИШТУ, Владимир БУРЂЕВИЋ
		07.04. нед 20:00	ВОЗ, Корнак МАКАРТИ 150 извођење!
		12.04. пет 20:00	ПАД, Кокан МЛАДЕНОВИЋ, Бранислава ИЛИЋ Центар за културу Свилајнац
		13.04. суб 20:00	ВЕЧЕРА БУДАЛА, Франсис ВЕБЕР
		14.04. нед 20:00	VOING-VOING, Марк КАМОЛЕТИ
		15.04. пон 20:00	ГЕНЕРАЛНА ПРОБА САМОУБИСТВА, Душан КОВАЧЕВИЋ
		16.04. уто 20:00	ЧОРБА ОД КАНАРИНЦА, Милош РАДОВИЋ
		19.04. пет 20:00	ВОЗ, Корнак МАКАРТИ
		20.04. суб 20:00	СУЗЕ СУ ОК, Мирјана БОБИЋ МОЈСИЛОВИЋ
22.04. пон 20:00		БЕТОН МАХАЛА, „Јој, ево их ови“ Нови Пазар	
23.04. уто 20:00		ВОЗ, Корнак МАКАРТИ	

e-mail: blagajna@zvezdarateatar.rs Продаја улазница на благајни позоришта: радним данима: 9-20, суботом: 11-15 и два сата пре почетка представе, недељом: два сата пре почетка представе, и преко Клуба љубитеља позоришта, Ticket Vision-а и Ticketline-а. Резервацију могуће извршити и слањем поруке путем Viber-а и Whatsapp-а на број телефона 066/60-54-200.

ONLINE ПРОДАЈА УЛАЗНИЦА!

www.zvezdarateatar.rs

12 Представа Звездара театар никада не прикљадне за особе млађе од 12 година

@zvezdarateatar

fb.me/zvezdarateatar

@ZTeatar

JUGOSLOVENSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

РЕПЕРТОАР АПРИЛ 2019.

jdp.rs

Scena „Ljuba Tadić“		Predstave počinju u 20.00
1, 15. i 22.	SLUČAJNA SMRT JEDNOG ANARHISTE	
3. i 10.	HOTEL SLOBODAN PROMET	
4.	UJKA VANJA	
5. (u 18.00)	POD ŽRVNJEM	
6. (u 21.00)	KOMPANIJA EUN-ME AHN (BFI, Seul, Južna Koreja)	
7.	KRALJ BETAJNOVE	
8, 9, 11.* i 17.	VRAT OD STAKLA	
12.	UOBRAŽENI BOLESNIK	
13.	MESEC DANA NA SELU	
14.*	ZAŠTO JE POLUDEO GOSPODIN R?	
16. i 20.	TAKO JE (AKO VAM SE TAKO ČINI)	
18.	OTELU	
23.	IZDAJA	
24.	GOSPOĐICA	
25.	UNOSNO MESTO	

JDP titluje predstave na engleski jezik (*)

Studio JDP		Predstave počinju u 20.30
4.	SMRT FAŠIZMU: O RIBARIMA I SLOBODI (nezavisna produkcija „Reflektor teatar“)	
8. i 25.	SUDNI DAN	
10. i 11.	MARKS U SOHOU (nezavisna produkcija)	
16. i 23.	NATAN MUDRI	
21.	DOK NAS SMRT NE RAZDVOJI (nezavisna produkcija „Radionica integracije“)	
24.	U AGONIJI (nezavisna produkcija „Beoart 2015“)	

GOSTOVANJA	
2.	VRAT OD STAKLA 24. Glumačke svečanosti „Milivoje Živanović“ Centar za kulturu Požarevac
6.	UJKA VANJA Centar za kulturu Lazarevac
14.	UJKA VANJA 4. Teatarski festival „Pozorišno proleće“, Šabačko pozorište
20.	ZAŠTO JE POLUDEO GOSPODIN R? 16. Međunarodni festival komedije „Mostarska liska“ Narodno pozorište Mostar

U PRIPREMI
Alfred de Miše
LORENČAČO
Režija: Boris Liješević

50% POPUSTA
na kupovinu ulaznica
na dan predstave

DOSTAVLJAMO VAM
ULAZNICE NA
ŽELJENU ADRESU

Radno vreme blagajne:
ponedeljak - subota
10h - 15h i od 17h do početka predstave
nedelja od 17h do početka predstave
Tel. 011 30 61 957 / 011 26 44 447
Kralja Milana 50

Позориште на Теразијама Репертоар за АПРИЛ 2019.

Уторак, 02.04.	П. Стоун - Б. Мерил - Џ. Стајн: НЕКИ ТО ВОЛЕ ВРУЋЕ , мјузикл
Среда, 03.04.	К. Џонсон - Б. Андерсон - Б. Улваес: МАММА МИА! , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Четвртак, 04.04.	Е. Вебер - Ч. Харт - Р. Стилго: ФАНТОМ ИЗ ОПЕРЕ , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Петак, 05.04.	Ј. С. Поповић: ЖЕНИДБА И УДАДБА , мјузикл у режији Владимира Лазића
Недеља, 07.04.	ЗОНА ЗАМФИРОВА , мјузикл у адаптацији и режији Кокана Младеновића
Четвртак, 11.04.	Н. Булатовић - Н. Дракулић: ГЛАВО ЛУДА , мјузикл у режији Николе Булатовића
Петак, 12.04.	Џонсон - Б. Андерсон - Б. Улваес: МАММА МИА! , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Субота, 13.04.	По мотивима романа Никоса Казанцакиса: ГРК ЗОРБА , музичка драма у режији Михаила Вукобратовића
Недеља, 14.04.	Д. Хаверти - А. Рас: INSIDE OUT , мјузикл у режији Ане Григоровић
Уторак, 16.04.	ЗОНА ЗАМФИРОВА , мјузикл у адаптацији и режији Кокана Младеновића
Среда, 17.04.	Б. Едвардс - Х. Мансини: ВИКТОР, ВИКТОРИЈА , мјузикл у режији Михаила Вукобратовића
Четврта, 18.04.	Нушић - Н. Адемковић: МИСТЕР ДОЛАР , мјузикл у режији и адаптацији Владимира Лазића
Петак, 19.04.	Е. Вебер - Ч. Харт - Р. Стилго: ФАНТОМ ИЗ ОПЕРЕ , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Субота, 20.04.	Е. Вебер - Ч. Харт - Р. Стилго: ФАНТОМ ИЗ ОПЕРЕ , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Недеља, 21.04.	К. Џонсон - Б. Андерсон - Б. Улваес: МАММА МИА! , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Уторак, 23.04.	Ф. Еб - Џ. Кендер - Б. Фоси: ЧИКАГО , мјузикл у режији Кокана Младеновића
Среда, 24.04.	Брукс - Т. Михен: ПРОДУЦЕНТИ , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Четвртак, 25.04.	Д. Хаверти - А. Рас: INSIDE OUT , мјузикл у режији Ане Григоровић
Субота, 04.05.	К. Џонсон - Б. Андерсон - Б. Улваес: МАММА МИА! , мјузикл у режији Југа Радивојевића
Недеља, 05.05.	Ф. Еб - Џ. Кендер - Б. Фоси: ЧИКАГО , мјузикл у режији Кокана Младеновића

Све представе на Великој сцени почињу у 19.30 часова

Радно време благајне:

Сваког радног дана и викендом од 13 до 19.30 часова.

Телефон благајне: 3229-943

Маркетинг и организоване посете: 3245-316, 3302-622. Београд, Теразије 29

www.pozoristeterezije.com

Facebook: Pozoriste na Terazijama

Twitter: TerazijeTheatre

YouTube: PozoristeTerazije

Instagram: pozoristeterezije

Opis poslova za radno mesto:**„VIŠI MENADŽER PROJEKTA – Nemačko-srpska inicijativa za održivi rast i zapošljavanje“****Kontekst:**

Nemačko-srpska inicijativa za održivi rast i zapošljavanje zaživela je u saradnji između Vlada Savezne Republike Nemačke i Republike Srbije u maju 2015. godine. U zajedničkom pismu o namerama navedeno je: „Naš cilj je da u okviru Inicijative sve tekuće i buduće aktivnosti nemačko-srpske razvojne saradnje budu usmerene na „održivi rast i zapošljavanje“.

Nemačko-srpska Inicijativa za održivi rast i zapošljavanje povezuje sve tekuće i nove projekte nemačke bilateralne razvojne saradnje sa Srbijom.

Potreban stepen stručne i vrsta stručne spreme:

Završen ekonomski ili pravni fakultet, fakultet političkih nauka ili diploma iz srodne oblasti

Strani jezik / radno iskustvo:

- Odlično usmeno i pisano znanje srpskog jezika
- Odlično usmeno i pisano znanje nemačkog i engleskog jezika
- Najmanje 8-10 godina radnog iskustva na sličnim poslovima
- Iskustvo u upravljanju partnerstvima sa više učesnika
- Iskustvo u radu sa visoko rangiranim donosiocima odluka
- Iskustvo u razvojnoj saradnji i/ili kontekstu EU integracija

Zaduženja

Lice na ovom radnom mestu odgovorno je za:

- koordinaciju sprovođenja Nemačko-srpske inicijative za održivi rast i zapošljavanje u bliskoj saradnji sa vođom projekta i Ambasodom SR Nemačke
- održavanje i širenje mreža inicijative u politici, ekonomiji i društvu
- publicitet inicijative
- menadžment inovacija i znanja
- samostalnu izradu predloga rešenja za posebno kompleksne probleme i pitanja (uključujući alternativna rešenja i procene rizika) koji se podnose nadređenom licu
- zastupanje celokupnog projekta ili njegovih komponenti (kao zamena za vođu projekta) prema nalogodavcima, partnerima, Ambasadi SR Nemačke i drugim domaćim i međunarodnim institucijama

Poslovi:

Svi navedeni poslovi sprovode se u bliskom dogovoru sa vođom projekta.

Stručni poslovi:

- Koordinacija Nemačko-srpske inicijative za održivi rast i zapošljavanje u okviru nemačke razvojne saradnje i Vlade Srbije (brojna partnerska ministarstva);
- Podrška vođi projekta u okviru izveštavanja i komunikacije sa nalogodavcima i partnerima;
- Redovno izveštavanje Ambasade SR Nemačke, BMZ-a i drugih učesnika u okviru Nemačke razvojne saradnje, na nemačkom i/ili engleskom;
- Redovno izveštavanje srpskih partnerskih institucija na srpskom i/ili engleskom;
- Političko savetovanje i koordinacija u cilju daljeg razvoja politika i strategija;
- Planiranje, priprema, sprovođenje, praćenje i evaluacija manifestacija i aktivnosti u okviru inicijative;
- Održavanje mreže u cilju stvaranja ideja, kako bi Nemačko-srpska inicijativa bila uspostavljena kao generator inovacija;

Opšti poslovi

- Preuzimanje dodeljenih poslova/komponenti projekta;
- Preuzimanje poslova u okviru GIZ-ovog sistema upravljanja poslovima (na primer izrada ponude, nadgledanje efekata, kontrola napredovanja projekta, izveštavanje);
- Razvijanje strategija i stručnih koncepcija, uključujući i smernice, priručnike i postupke do njihove spremnosti za primenu;
- Redovno usaglašavanje sa vođom projekta o projektnim aktivnostima;
- Pružanje podrške oko organizacionih poslova i poslova upravljanja;
- Učestvovanje u razvoju, planiranju i implementaciji projektnih aktivnosti;
- Pružanje podrške vođi projekta oko sinhronizacije sistema planiranja i budžetiranja;
- Nadgledanje (monitoring) i evaluacija projektnih aktivnosti i rezultata;
- Izrada prezentacija;
- Samostalno razvijanje mera obezbeđivanja kvaliteta (predlozi o potrebnim promenama, poboljšanjima i inicijativama);
- Koordiniranje relevantnih projektnih aktivnosti u saradnji sa partnerima kako prilikom organizacione pripreme tako i prilikom implementacije ovih aktivnosti;
- Dokumentovanje i izveštavanje o rezultatima projektnih aktivnosti;
- Planiranje, koordinacija i menadžment konsultantskih misija;
- Pružanje stručne podrške nacionalnim i internacionalnim stručnjacima;
- Samostalna izrada koncepcije, priprema, sprovođenje, vođenje i dokumentovanje seminara, obuka, radionica, konferencija i drugih projektnih aktivnosti;
- Uspostavljanje i održavanje kontakata sa svim važnim projektnim partnerima;
- Utvrđivanje potreba vladinih i nevladinih organizacija;
- Stručno savetovanje projektnih partnera (npr. prilikom izrade predloga projekta);
- Razmena za projekat relevantnih informacija sa drugim donatorskim organizacijama, kao i planiranje i implementacija zajedničkih aktivnosti;
- Aktivno učešće na stručnim forumima, seminarima, konferencijama i drugim manifestacijama iz relevantnih oblasti;
- Samostalna izrada koncepcije PR-aktivnosti;
- Pisanje članaka za novine i drugih publikacija u skladu sa GIZ standardima i uz odobrenje vođe projekta;
- Priprema potrebnih dokumenata za izradu ugovora o finansiranju i lokalnim donacijama, kao i ugovora sa firmama i lokalnim ekspertima, sastavljanje opisa poslova (TOR), prikupljanje ponuda, kao i pregovaranje oko uslova sklapanja ugovora;
- Zavodešenje i arhiviranje dokumenata u skladu sa GIZ-ovim sistemom odlaganja (odgovarajuće obeležavanje registratora, odlaganje u DMS-sistemu i sl.);
- Putovanja unutar i van Srbije radi realizacije projektnih aktivnosti;
- Obavljanje i drugih naloženih poslova.

Gore opisani poslovi obavljaju se u skladu sa pravilima i propisima GIZ-a. Prema opremi i dokumentaciji se postupa u skladu sa principom savesnog poslovanja. Radna komunikacija odvija se efikasno i u skladu sa funkcijom.

Znanja/stručna osposobljenost:

- Odlično poznavanje rada na informatičkim i komunikacionim tehnologijama (odgovarajući softver ali i telefon, faks, e-mejl, internet) kao i sa kompjuterskim aplikacijama (na primer MS-Office)
- Produbljeno stručno znanje i znanje o metodama u stručnoj oblasti
- Izrazita reprezentativnost i komunikativnost
- Visoka menadžerska kompetencija sa odgovarajućim višegodišnjim iskustvom
- Dalji razvoj i optimiranje postupaka i procesa
- Strateško-konceptualno razmišljanje i postupanje
- Sopstvena inicijativa i konstruktivno razmišljanje
- Odlično poznavanje oblasti razvojne saradnje, posebno održivog ekonomskog razvoja
- Visoke interkulturalne sposobnosti
- Odlično poznavanje donosilaca odluka u Srbiji, kao i pristup međunarodnim donatorima u Srbiji
- Znanje iz oblasti monitoringa i evaluacije uticaja
- Komunikacione sposobnosti/ PR
- Izrazite organizacione sposobnosti
- Profesionalan nastup i siguran odnos i prema visoko rangiranim posetiocima
- Spremnost za redovna službena putovanja (u inostranstvo)
- Dalje usavršavanje u skladu sa potrebama oblasti rada. Odgovarajuće mere se usaglašavaju sa neposrednim pretpostavljenim.

Biografiju i motivaciono pismo treba dostaviti na engleskom ili nemačkom jeziku najkasnije do 04. aprila 2019. godine na mejl adresu jobs@gsc.rs. Predmet: „Viši menadžer projekta - Nemačko-srpska inicijativa za održivi rast i zapošljavanje“. Biće kontaktirani samo kandidati koji uđu u uži izbor.

ОБАВЕШТЕЊЕ О ОДЛУЦИ О РЕШАВАЊУСТАМБЕНИХ ПОТРЕБА ИЗБЕГЛИЦА ДОДЕЛОМ ПОМОЋИ ПРИ КУПОВИНИ СЕОСКЕ КУЋЕ СА ОКУЋНИЦОМ И ДОДЕЛОМ ПАКЕТА ПОМОЋИ СА ЛИСТОМ КОРИСНИКА

На основу члана 10. став 1. Тачка 4. Правилника о условима и мерилима за избор корисника помоћи за решавање стамбених потреба избеглица кроз куповину сеоских кућа и доделу пакета помоћи у виду набавке грађевинског материјала или кућних апарата/намештаја, поступку и начину рада Комисије за избор корисника, број: II-404-4/2016 од 21.06.2018. године, а у вези са Уговором о гранту - Регионални стамбени програм – Стамбени пројекат у Републици Србији, Потпројекат 5 – сеоске куће, закљученим између Комесаријата за избеглице и миграције, Јединице за управљање пројектима у јавном сектору д.о.о. (предходни назив: „ЈУП Истраживање и развој“ д.о.о.) и Градске општине Нови Београд (удаљем текст Општина), Комисија за избор корисника помоћи за решавање стамбених потреба избеглица кроз куповину сеоских кућа и доделу пакета помоћи

ОБАВЕШТАВА

Избеглице које су конкурисале на Јавни позив објављен 22.06.2018. г., за избор корисника помоћи за решавање стамбених потреба избеглица доделом помоћи кроз куповину 9 сеоских кућа и доделу пакета помоћи, у виду набавке грађевинског материјала или кућних апарата/намештаја у оквиру Регионалног стамбеног програма – Стамбени пројекат у Републици Србији, Потпројекат 5 – сеоске куће, **да ће Одлука о решавању стамбених потреба избеглица доделом помоћи при куповини сеоске куће са окућницом и доделом пакета помоћи са листом корисника ранжираних према реду првенства на основу испуњености услова и броју освојени бодова бити објављена, дана 28.03.2019. године, на огласној табл Општине и на интернет презентацији Општине: www.novibeograd.rs и Комесаријата за избеглице и миграције: www.kirs.gov.rs.**

The Regional Housing Programme is financed and supported by the International Community

The Regional Housing Programme was set up to offer durable housing to 74,000 vulnerable individuals who became refugees or displaced persons following the 1991-1995 conflicts on the territory of former Yugoslavia. The RHP is to be implemented over five years with the support of the international community, including the European Union, the USA, UNHCR, OSCE and the CEB. It is expected to cost about EUR 584 million. The European Union is the biggest donor, having pledged EUR 230 million. The other donors are the USA, Germany, Italy, Norway, Switzerland, Denmark, Turkey, Luxembourg, Cyprus, Romania, Czech Republic, Slovak Republic and Hungary.

БЕОГРАДСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ

11000 Београд Милешевска 64 а централа: 2835 111 факс : 2835 715

АПРИЛ 2019.	ВЕЛИКА СЦЕНА 20:00	НОВА СЦЕНА 20:30
01. ПОНЕДЕЉАК		МОСКВИЧЕМ ДО ПАКЛА
02. УТОРАК		
03. СРЕДА	КОРАК Београдски фестивал игре	
04. ЧЕТВРТАК	ПОСЛЕДЊИ РОК	НЕ ИГРАЈ НА ЕНГЛЕЗЕ
05. ПЕТАК		ЈАЗАВАЦ ПРЕД СУДОМ
06. СУБОТА	ТРИ КЛАСЕ И ГОСПОЋА НУШИЋ	
07. НЕДЕЉА	ИДЕАЛАН МУЖ	
08. ПОНЕДЕЉАК		ДРАГА ЈЕЛЕНА
09. УТОРАК	ЕЛИНГ	ТРПЕЛЕ
10. СРЕДА		УТОПЉЕНА ДУША
11. ЧЕТВРТАК		УТОПЉЕНА ДУША
12. ПЕТАК	СВИРАЈ ТО ПОНОВО, СЕМ	РАСЛО МИ ЈЕ БАДЕМ ДРВО
13. СУБОТА	НИЧИЈИ СИН	НЕИСПРИЧАНО
14. НЕДЕЉА	ЕКВУС	МОЈЕ ДЕТЕ
15. ПОНЕДЕЉАК	РОМАН О ЛОНДОНУ	МОСКВИЧЕМ ДО ПАКЛА
16. УТОРАК	МОЈ ДЕДА ЈЕ АУТ	НА ТРАГУ
17. СРЕДА	КЛОШМЕРЛ	СЛУЧАЈ: РУПА
18. ЧЕТВРТАК		МЛЕКО
19. ПЕТАК	ЦРНА КУТИЈА	
20. СУБОТА	ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА Крушевачко позориште	
21. НЕДЕЉА		ФИНЕ МРТВЕ ДЕВОЈКЕ Дипломски испит ФДУ
22. ПОНЕДЕЉАК	ИДЕАЛАН МУЖ	
23. УТОРАК	ТРАНСИЛВАНИЈА	
24. СРЕДА	ЛЕТ ИЗНАД КУКАВИЧЕГ ГНЕЗДА	ДЕРВИШ И СМРТ
25. ЧЕТВРТАК	ЗОЈКИН СТАН	

ТЕЛ.ФАХ БИЛЕТАРНИЦЕ 2837 000 Тел. МАРКЕТИНГА 2836 025 и факс 2837 111

Радно време билетарнице
преподне: ПОНЕДЕЉАК - ПЕТАК од 10.00-14.00 УТОРАК је нерадни дан
Послеподне сваког дана када има представа од 18.00 - 20.30
викендом билетарница ради од 18.00 - 20.30 уколико има представа

Привредни суд у Београду
Посл. бр. 11 Ст. 188/2018

О Г Л А С

У стечајном поступку над стечаја над дужником „RAVENNA ENGINEERING“ д.о.о. за телекомуникације Београд, ул. Јурија Гагарина бр. 259/53, матични број 17166271, ПИБ 101682587, ОДРЕЂУЈЕ СЕ поверилачко и испитно рочиште и ЗАКАЗУЈЕ СЕ за 17.05.2019. године у 11,00 часова у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница број 110, спрат I.

MARKETING

011/344-11-86
lok. 104,
105, 224

marketing@danas.rs

Subotica, Narodna biblioteka
27. mart 2019, 12 sati
PRVA PROMOCIJA

Prvog kola
Sabranih dela
Radomira
Konstantinovića

Radomir
Konstantinović

Knjige možete kupiti
u redakciji lista **Danas**
i preko **Fondacije Stanislav Vinaver**

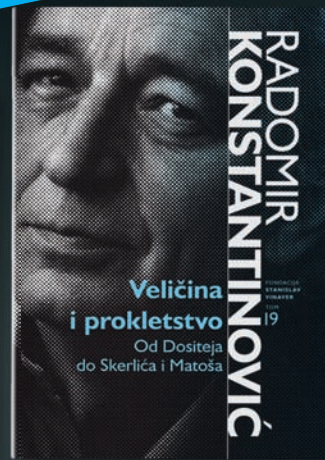
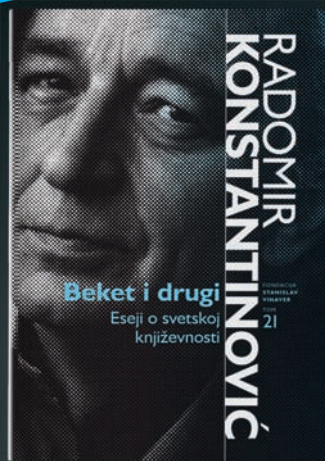
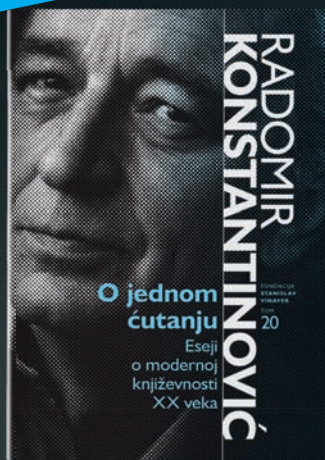
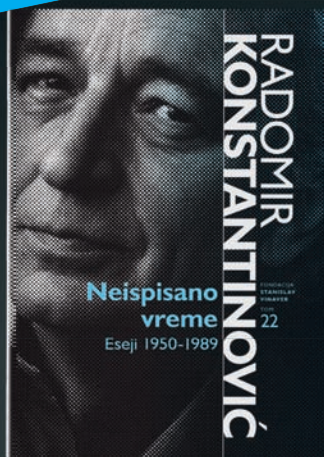
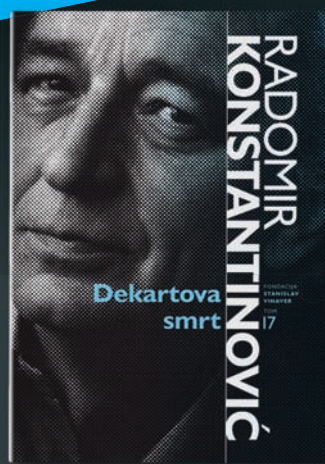
- 1.600 dinara – redovna maloprodajna cena svake navedene knjige;
- 1.200 dinara – pretplatna cena svake navedene knjige u slučaju naručivanja neposredno od Fondacije;
- 5.000 dinara – pretplatna cena kompleta navedenih pet knjiga R. Konstantinovića slučaju naručivanja neposredno od Fondacije.

Fondacija "Stanislav Vinaver", Osnivač Grad Šabac, Karađorđeva 22,
15.000 Šabac, MB 17916831, PIB 111069316,
Tekući račun 840 – 1072743 – 68 (Uprava za Trezor);
e mail: fondacijastanislavvinaver@gmail.com

- 1 O JEDNOM ĆUTANJU
- 2 BEKET I DRUGI
- 3 NEISPISANO VREME
- 4 DEKARTOVA SMRT
- 5 VELIČINA I PROKLETSTVO

KAPITALAN PROJEKAT FONDACIJE „STANISLAV VINAVER“, ŠABAC
SABRANA DELA RADOMIRA KONSTANTINOVIĆA (31 tom)
Priređivači Gojko Tešić i Iva Tešić – dizajn Goran Ratković
Radomir Konstantinović, najveći mislilac srpske književnosti XX veka, najveći filozof među

piscima!
Najznačajniji modernista srpske književnosti druge polovine XX veka!
Najvredniji, najubedljiviji, najinspirativniji i najprovokativniji tumač srpskog pesništva prve polovine XX veka (osmoknjžje „Biće i jezik“)!
Najblistaviji esejista srpske književnosti XX veka, srpski Monteni! – biser-knjiga „Neispisano vreme“: eseji o književnosti, umetnosti, filozofiji, svakodnevi...
Najmoderniji tumač književne tradicije: potpuno nove knjige, mahom nepoznatih studija, rasprava i eseja – „Veličina i prokletstvo“ (moderna književna tradicija od Dositeja do Skerlića) i „O jednom ćutanju“ – eseji o modernoj književnosti XX veka!
Britko kritičko pero pedesetih i ranih šezdesetih godina o svetskim piscima – „Beket i drugi“!
„Dekartova smrt“ – eropski roman srpske književnosti s kraja XX veka!

Promotion: **NOVI OPTIMIZAM**
www.novioptimizam.rs